

วันนี้ผมก็ยัง ลบรูปคุณไม่ได้อยู่ดี

나는 당신이 아픈 게 싫습니다

วันที่ที่รักเริ่มต้น จนวันเลิกรา
เรื่องราวความรักที่อาจทับซ้อนกับใครสักคน
แม้กระทั่ง...คุณ

Have a Booktiful Day!

วันนี้ผมก็ยังลบรูปคุณไม่ได้อยู่ดี

나는 당신이 아픈 게 싫습니다

จิมมีช็อก เรื่อง

ໂອໄຮໂອ ກາພ

ความสุข ไม่ได้เลยเนอะ แต่ก็ชัดเจนกว่าจะลืมได้

“ทุกสิ่ง” กระทั่งความสุขเหล่านั้นแค่นี้ก็ถึงก็เจ็บปวด

ไม่ใช่มุมมองของใครเพศไหนโดยเฉพาะหรอกนะ เพราะว่าไม่ว่าใครก็เจ็บปวดได้ทั้งนั้น และใจร้ายบ้างแค้นเคืองบ้างประปราย เป็นธรรมดา

“อีกฝ่ายจะรู้สึกเหมือนเราไหมนะ” คำถามที่ไม่ว่าจะถามไปทำไม แต่ก็อดสงสัยไม่ได้ อาจทรมานเหมือนเรา อาจลืมนมันไปหมดแล้ว ถึงรู้จักไม่ได้ช่วยให้อะไรดีขึ้นเท่าไร แต่ก็อยากให้เรา
เขารู้ว่าฉันไม่มีความสุขสักนิด...ไม่มีเลย

ขอบคุณความรักที่ผ่านมา ขอบคุณที่ทำให้ใจเติบโต
ขอโทษที่อาจทำให้ใครหรือกระทั้งตัวเองเสียใจ แต่จะไม่ขอโทษ
ที่ตัวเองยังจดจำความเจ็บปวดเหล่านั้นได้ทั้งหมด เพราะนั่นคือ
ประสบการณ์ของเรา 'ไม่ต้องห่วงนะ ปล่อยให้เราผ่านเวลานี้ไป
อีกสักพัก เราจะเย็นแล้วเดินต่อไปให้ได้ เธอก็เช่นกัน และถ้า
เธอเดินนำไปก่อนแล้วก็ขอให้เดินทางดี ๆ

ฉันคิดถึงเธอ ฉันโกรธเธอ ฉันรักเธอ ฉันเกลียดเธอ กลับ
มาเถอะนะ ฉันขอโทษ ขอบคุณนะ ลาก่อน

คุณจะลบรูปนี้หรือไม่

၂၆

49

Prologue

“ระวังป่วยล่ะ”

คำที่เรามักพูดกับคนสำคัญ

หวังว่าคุณ...และผม

จะไม่เจ็บป่วยหรือเจ็บปวดมากจนเกินไป

เพราะผมไม่อยากให้คุณเจ็บปวด

សារប័ណ្ណ

Prologue 005

chapter 1 **ผมจะตีมตีมพุ่มนี้ของคุณเอง**

พักผ่อน 012 / กฎ 7 ข้อที่ต้องรักษาเมื่อมีความรัก 014

อยากเดินเคียงข้างกัน 016 / คุณ 019

ความรู้สึที่อยากมอบให้เสมอ 021

รองเท้าแตะเดือนพฤษภาคม 024 / แม่แต่เขี้ยว

ของคุณ...ผมยังรักเลย 026 / เพื่อรักอันคงเดิม 028

มารักกันนะ 031 / แม่ น้ำฮั่น 033 / หากคืนนี้

ผ่านพ้นไป 036 / คนไข้ขาด 039 / หนึ่งของผม 041

เส้นทางท่องเที่ยว 042 / วินาทีที่รักเริ่มต้น 046

Analogue 049 / Merry Christmas 054

ฝันของสองเรา 056 / ความริษยา 059

เราอาจยังไม่เคยเจอความรักแท้จริง 060

วันที่คิดถึง 063 / ดอกไม้ 064 / เกาะโออีโด 066

คำที่อยากบอก 068 / บอกแล้วว่าอย่ารีบร้อน 069

ไปขึ้นเครื่องบินกัน 070 / คนที่แสนรัก 073

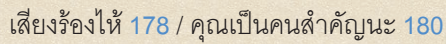
นิสสัยตอนนอน 076 / ทะเลสาบซ็อกชน 077

สิ่งที่ต้องรักษาไว้ 078

chapter 4

การพลบโชนที่จำเป็น 186 / คนหัวโบราณ 188

คุณไม่ได้บอกพร้อมตรงไหนสักหน่อย 193

ที่สดใสนะ 196 / อากาศยามเช้า 198 / หลบหนี 201

มุมมอง 205 / โหลที่ไม่คุ้นเคย 206

ความผิดพลาดเดิมๆ 212 / ความเร็วของชีวิต 213

Epilogue 215

chapter 1

ພາວະເຕັມແບບຮຸ່ງຟຸ້ງຂອງຖານເອງ

000000000000000000000000000000000000.indd 12

บอกความรู้สึกของตนเองในขณะที่รู้สึกเช่นนั้น ไม่ว่า
จะเป็นการบอกรักหรือเสียใจ การไม่สะสมความรู้สึกใดๆไว้
ทำให้จิตใจแข็งแรง และเมื่อนั้นความรักก็จะแข็งแรงเช่นเดียวกัน

ไม่ได้หมายความว่าให้ถือมือถือติดตัวไว้ตลอดเวลาทั้งวัน แต่ต้องติดต่อกันได้เมื่อสถานการณ์จำเป็น เพราะการติดต่อกันสม่ำเสมอช่วยคลายความกังวลของอีกฝ่ายได้

คนที่เรารักคืออีกคนที่แตกต่างจากเรา แน่จนน่าอัศจรรย์ มีนิสัย สภาพแวดล้อมที่เติบโตมา และทัศนคติที่ไม่เหมือนกัน อย่าคาดหวังให้อีกฝ่ายต้องคิดหรือทำสิ่งที่ตรงใจเสมอไป ควรยอมรับในสิ่งที่อีกฝ่ายเป็นและเคารพซึ่งกันและกัน

เมื่อไรก็ตามที่หันไป ก็พบคุณข้างกายเสมอ

ก็กุมมือของคุณที่คอยอยู่เคียงข้างกัน

หากต้องการจับมืออีกครั้ง

และหากต้องการยิ่งให้ใครสักคน

อยากมีความรักที่เดินเคียงข้างกันเช่นนี้เรื่อยไป

7/20/65 BE 3:26 PM